

EHBO-cursus voor gastouders

Opvang Thuis investeert in de kwaliteit van haar gastouders. Dat doen we onder andere door regelmatig een EHBO-cursus gericht op eerste hulp aan jonge kinderen aan te bieden. In de maand september vonden er twee EHBO-cursussen plaats waaraan in totaal 20 gastouders deelnamen. De gastouders vonden de cursus heel prettig en leerzaam. Veel theorie, die gelukkig heel eenvoudig en duidelijk werd gebracht en, vooral de eerste avond, veel oefenen.

Op de eerste avond werd aandacht besteed aan reanimatie. Dat lijkt simpel, maar is best moeilijk omdat je aan zoveel moet denken. Allereerst de vraag: wat is hier aan de hand, beoordelen of reanimatie nodig is, professionele hulp invoeren en dan gaan reanimeren. We leerden dat het bij reanimatie van baby's en peuters echt anders moet dan bij volwassenen. We oefenden op levensechte

baby- en peuterpoppen. De tweede avond besteedden we aandacht aan veel voorkomende ongelukken: een bloedneus, schaafwonden of wonden die wat dieper zijn en heftig bloeden, een tand door de lip, vergiftigingen, en wat je moet doen als een kind van een hoogte valt (van de commode of van de trap b.v.). Hoe kun je zien of er sprake is van ernstig letsel. In elk Kwartaalbericht zullen we voortaan een onderwerp uit de EHBO bespreken en vooral: "wat moet je doen".

Tip van dit kwartaal: zorg dat je altijd een donkerkleurige washand bij de hand hebt (liefst rood). Sommige wonden bloeden heftig (vooral hoofd wonden). Spreek het kind geruststellend toe om het rustig te krijgen/houden. Met de washand kun je het bloeden stelpen. Door de rode kleur van de washand ziet het kind niet dat er (veel) bloed is. ●

Loes Zwart

Demonstratie gastouderopvang

Op 9 september zag Het Plein in Den Haag geel van de actievoerende ouders, gastouders en medewerkers van gastouderbureaus. Ook Opvang Thuis was vertegenwoordigd. Hopelijk is onze stem gehoord en worden de plannen van het kabinet om met ingang van 2010 zwaar te bezuinigen op de gastouderopvang bijgesteld. De MOGroep, brancheorganisatie voor de kinderopvang, heeft inmiddels een alternatief plan ingediend, dat ook de nodige besparingen oplevert, maar waarin de kwaliteit van de gastouderopvang overeind blijft. Wilt u meer informatie over dit alternatieve plan, neemt u dan even contact met ons op. ●

Opvang Thuis heeft weer een oudercommissie!

U heeft onze namen al even voorbij zien komen in de brief over de landelijke protestdag tegen de plannen van het kabinet wat betreft de gastouderopvang. Sinds kort heeft Opvang Thuis weer een actieve oudercommissie (OC). De afgelopen tijd zijn we voornamelijk bezig geweest met inwerken:

elkaar leren kennen, het opstellen van een huishoudelijk reglement en natuurlijk informatie verzamelen over het reilen en zeilen van Opvang Thuis. Vanaf nu gaan we ons verder verdiepen in verschillende onderwerpen, zodat we Opvang Thuis kunnen adviseren en eventueel veranderingen kunnen

voorstellen. Onderwerpen waar we aan denken zijn: de risico-inventarisaties, de begeleiding door de consulenten, en natuurlijk houden we ook de kabinetsplannen in de gaten. Als er onderwerpen zijn waarvan u als vraagouder vindt dat de OC zich daarmee bezig moet houden, als u mee wilt denken over

deze onderwerpen of als u zelf lid wilt worden van de OC: neem contact op met één van ons! ●

Karen Goorissen (voorzitter; kgsd.karen@tiscali.nl),
Annemarie Borst (wollekje@gmail.com) en **Ivo Sikkema** (sikkema@xs4all.nl)

Straffen en belonen

Kinderen leren wat wel en niet mag, dat er nu eenmaal regels nodig zijn om op een prettige manier samen te leven. Kinderen leren wat wij, als opvoeders, goed en prettig gedrag vinden en welk gedrag we onacceptabel vinden, samenhangend met onze waarden en normen. Dat is waarom we straffen en belonen. Hoe kun je dat op een liefdevolle en zinvolle manier doen?

Drie uitgangspunten zijn van belang:

- het kind moet er iets van leren, het moet snappen waarom je iets verbiedt, zodat het leert te zien dat dingen die hij doet (nare) gevolgen hebben.
- de relatie tussen jou en het kind moet er niet onder lijden
- het kind moet zich, ondanks zijn onacceptabele gedrag, begrepen voelen en bemoedigd om 'het goede' te doen.

Tips bij het 'straffen'

Voor als je echt (straf)maatregelen moet nemen, volgen hier nog wat tips:

1. Overweeg telkens van te voren: "waarom wil ik hier nu iets van zeggen". Misschien valt het mee wat je kind doet, maar heb je nu een slecht humeur, of het is eigenlijk niet zo erg, je kunt het best negeren. Kortom: onderzoek even je eigen motieven van afkeuring.
2. Als je straft, let dan hier op:

- zorg ervoor dat de maatregel direct te maken heeft met het vergrijp, zodat het kind de maatregel ook kan begrijpen. Dus: "als jij met de blokken gooit, pak ik de blokken af". En niet: "als jij met de blokken gooit, moet je naar je kamertje"

- zorg ervoor dat de maatregel onmiddellijk volgt op het vergrijp, zodat het kind de onderlinge relatie ook kan begrijpen. Dus: "als jij je speelgoed niet opruimt, ga ik ook geen verhaaltje lezen." En niet: "als jij je speelgoed niet opruimt, mag je vanavond geen tv kijken."

- zorg dat de maatregel in relatie staat tot de ernst van het vergrijp. Is het iets kleins, dan is de maatregel ook 'klein'. Is het iets waar je heel erg van geschrokken bent of heel erg boos om bent: laat dat ook zien en betrek dat bij je maatregel.

- benoem het gedrag en zorg ervoor dat je geen oordeel over het kind zelf uitspreekt ("jij bent stout"). Je keurt immers niet het kind af, alleen dat ene stukje gedrag.

- benoem het gevolg van dat gedrag, zodat het kind daar iets over leert.

3. En tenslotte:

- doe niet al te moraliserend over je straf: "nu naar je kamer en nadenken over wat je fout deed". Dat kan een peuter nog

helemaal niet. Als je een kind apart zet, zal hij niet automatisch schuld bewust gaan zitten kijken, misschien zit hij wel een liedje te zingen op zijn "strafbankje". Besteed daar geen aandacht aan met gedachten als: nu moet ik dus nog strenger straffen, want dit werkt niet. Ga alleen na: is het onaanvaardbare gedrag met het stellen van mijn grens doorbroken?

- Vraag het kind niet "waarom, deed je dat nou?". Een klein kind kan nog niet zijn eigen beweegredenen onderzoeken en onder woorden brengen. Beter is samen met het kind te kijken naar hoe hij het beter/anders zou kunnen doen.

- Geef veel positieve aandacht: prijzen, waarderen, zodat het kind het gevoel krijgt dat het lief is en al heel wat kan (positief zelfbeeld). Doe dat niet alleen wanneer het kind iets nieuws kan of iets opeens goed doet, maar ook als hij iets doet wat in jouw ogen heel vanzelfsprekend gedrag is. Tegenover elke negatieve beoordeling moeten tien positieve staan om het negatieve effect voor het zelfbeeld en de relatie weg te nemen!

Volgende keer meer over de achtergrond van deze tips, zoals het nog ontbrekende stemmetje van het geweten, en over "liefdevol corrigeren". ●

Loes Zwart

Verona Maclean heeft ons verlaten

Na ruim 5 jaar onze administratieve steun en toeverlaat te zijn geweest, heeft Verona Maclean ervoor gekozen de laatste fase van haar studie journalistiek fulltime te gaan afronden. Met pijn in ons hart hebben we haar laten gaan. Voorlopig worden haar taken waargenomen door de andere medewerkers van het bureau. ●

Klachten?

Opvang Thuis heeft een interne klachtenprocedure. Het kan immers voorkomen dat u een klacht heeft over de dienstverlening van het bureau of over een medewerker. U kunt het Reglement Interne Klachtenprocedure telefonisch bij ons bureau opvragen. ●